

Η λέσχη των αθεράπευτα αισιόδοξων

Jean-Michel Guenassia, Φωτεινός Βλαχοπούλου (Translator)

Download now

Read Online →

From Reader Review Η λ?σχη των αθερ?πευτα αισι?δοξων for online ebook

Nikos Tsentemeidis says

?να απ? τα πιο συγκλονιστικ? βιβλ?α που ?χω διαβ?σει ποτ?. Απολαυστικ? ως το τ?λος, ο?τε μ?α στιγμ? κουραστικ?, ακ?μα και αν αριθμο?σε 1000 σελ?δες. Δυνατο? χαρακτ?ρες και μια σοβαρ? εικ?να της κατ?στασης του σταλινικο? καθεστ?τος και των αντιπ?λων του που εγκατ?λειψαν για το Παρ?σι.

Vasilis Kalandaridis says

Μαγικ?, απ? που ν'αρχισω και που να τελει?σω. Μ'εκανε να γελασω, να τσατιστ?, να λυπηθ?, να χαρ?, να μελαγχολησω. Και π?νω απ'ολα μου ?δειξε σαν ταιν?α μπροστ? μου το Παρ?σι του 60, το θ?μα που ?χουν οι Γ?λλοι με τους Αλγερινους, ?ναν σωρ? πρ?ματα. Θα το σκεφτ? πολυ να διαβ?σω ?λλο βιβλ?ο του Guenassia, φοβ?μαι μη μου χαλ?σει τη γε?ση! Το προτε?νω το βιβλιαρ?κι ανεπιφ?λακτα, σε ?ντρες γυνα?κες ηλικιωμ?νους παιδι?, ειναι ενα πραγματικ? μ?θημα. Αυτ?.

Sophie says

Υπ?ρχουν κακ?φημες συνοικ?ες που ε?ναι καλ?τερο να τις αποφε?γεις, γιατ? σου θυμ?ζουν το παρελθ?ν σου. Νομ?ζεις ?τι το ?χεις ξεχ?σει επειδ? δεν το σκ?φτεσαι, ?μως αυτ? επαν?ρχεται με την πρ?τη ευκαιρ?α.

Η αναδρομικ? αφ?γηση του μοντερνιστικο? bildungsroman του Guenassia, φαινομενικ? ?χει ?ναν μ?νο πρωταγωνιστ?-αφηγητ?, τον Μισ?λ, με περιορισμ?νη οπτικ? και προοπτικ?, ο οπο?ος πετυχα?νει κατ' επ?φαση μ?νο την ενηλικ?ωση. Στην πραγματικ?τητα πρ?κειται για μια πολυφωνικ? κατασκευ?, αφο? στο λ?γο του ομοδιηγητικο? αφηγητ? παρεισφ?ρουν λ?γοι ?λλων χαρακτ?ρων, του ?γκορ, του Λεον?ντ, με εγκιβωτισμο?ς, στοιχε?ο που αφεν?ς σπ?ει τη μονοτον?α της αφηγηματικ?ς φων?ς, και αφετ?ρου προσφ?ρει στον αναγν?στη πληροφορ?ες τις οπο?ες θα ?ταν αδ?νατο να γνωρ?ζει ο πρωταγωνιστ?ς. Το θ?μα της πολυφων?ας, που εισ?χθη απ? τον Bakhtin κι εντοπ?στηκε πρ?τα στο ?ργο του Dostoyevsky, ε?ναι εκε?νο που δ?νει, με απτ? τρ?πο, το κλ?μα και τον παλμ? της εποχ?ς, τα κοινωνικ? στρατ?πεδα που δημιουργο?ν οι πολιτικ?ς αντιθ?σεις. Απ? το μυθιστ?ρημα εντο?τοις απουσι?ζει η πλοκ?, με την κυριολεκτικ? σημασ?α της ?ννοιας, εν? η κηδε?α ε?ναι το μοτ?βο που επιλ?γεται για να ξεκιν?σει αλλ? και για να τερματιστε? η δρ?ση.

[...]γιατ? ε?σαι απ? μια γενι? που δεν ?ζησε τις δικ?ς μας φρικαλε?τητες. Τις διαπρ?ξαμε ?λες. Δεν υπ?ρχει τρ?πος να επανορθ?σουμε. Ξ?ρεις τι να κ?νεις για να διασ?σεις τη μν?μη ?σων αξ?ζουν να γλυτ?σουν απ' τη λ?θη. Η μν?μη ε?ναι το μ?νο που αξ?ζει. Τα υπ?λοιπα ε?ναι σκ?νη που τα πα?ρνει ο ?νεμος.

Το ιστορικ? υπ?βαθρο, οι πολιτικο-κοινωνικ?ς ανακατατ?ξεις ε?ναι ο πυρ?νας του ?ργου του Guenassia. Ξεκιν?ντας απ? τη δεκαετ?α του 1959 ως το 1964, και με συνεχε?ς αναδρομ?ς στο 1952 και 1953, παρακολουθ?ντας τον π?λεμο στην Αλγερ?α απ? τα μετ?πισθεν, τη δ?κη κι εκτ?λεση των

θέλ και Τζο?λιους Ρ?ζενμπεργκ και τις επακ?λουθες αντιδρ?σεις, πα?ρνοντας μια γε?ση απ? τη σταλινικ? Ρωσ?α, ο αναγν?στης ?ρχεται αντιμ?τωπος με μια βαβ?λ εμπειρι?ν, πολιτισμ?ν και ιδιοσυγκρασι?ν. Η σκοπι? του Guenassia μ?νει αμερ?ληπτη καθ' ?λη τη δι?ρκεια του μυθιστορ?ματος, οι απ?ψεις ?λων των παρατ?ξεων ακο?γονται χωρ?ς να καταλ?γει ο αφηγητ?ς σε κ?ποιο συμπ?ρασμα, χωρ?ς να καθοδηγε?ται ο αναγν?στης σε μια, π?ραν της ουμανιστικ?ς, θ?αση των γεγον?των.

Πριν απ? αρκετ? χρ?νια ο Γκ?ρκι ?γραψε στον Ρομα?ν Ρολ?ν: «Καν?νας λα?ς του 20ο? αι?να δεν 'εξαπατ?θηκε'». Το να ισχυρ?ζεσαι «δεν ξ?ραμε», ε?ναι ?να καθησυχαστικ?, συλλογικ? ψε?δος.

Ο Guenassia προσεγγ?ζει το ρεαλισμ?, αρνο?μενος να χρησιμοπο?σει στοιχε?α ηρωισμο? οι τραγωδ?ας. Απεικον?ζει εν γ?νει τον τρ?πο ζω?ς, δ?χως να εμπν?εται απ? εξωπραγματικ?ς καταστ?σεις, ψυχογραφ?ντας λεπτομερ?ς τους χαρακτ?ρες, καταγρ?φοντας το παρελθ?ν τους χωρ?ς εξιδαν?κευση, στηρ?ζοντας την εξ?λιξ? τους σε μια υποτυπ?δη αρχ? αιτι?τητας. Ο μικρ?κοσμος των οικογενειακ?ν προβλημ?των του Μισ?λ, οι ιστορ?ες των μελ?ν της Λ?σχης, δεν επισκι?ζονται, αλλ? σημα?νουν το ?διο με τη μεγ?λη Ιστορ?α που εκτυλ?σσεται παρ?λληλα με τις ζω?ς τους.

Να ακο?τε μουσικ?. Η ζω? ε?ναι γεμ?τη απογοητε?σεις. Η μουσικ? σε βοηθ?ει να ξεχαστε?ς. Δεν υπ?ρχει θλ?ψη που να μην υποχωρε? μπροστ? στη μουσικ? του Σοστακ?βιτς, ?στω και για λ?γα λεπτ?.

Η μουσικ? μοι?ζει αναπ?σπαστο κομμ?τι του κειμ?νου, με τον ?λβις, τους κλασικo?ς της jazz και την ?περα, να ντ?νουν ?λο το ?ργο, εξισ?νοντ?ς το με κινηματογραφικ? ταιν?α. Η καλλιτεχνικ? ροπ? του μυθιστορ?ματος β?βαια δεν εξαντλε?ται εδ?, καθ?ς ο πρωταγωνιστ?ς περν? μεγ?λο μ?ρος του ?ργου χωμ?νος σε ?να βιβλ?ο.

Ε?χα κατατ?ξει τους συγγραφε?ς σε δ?ο κατηγορ?ες: εκε?νους που μου επ?τρεπαν να φτ?νω στην ?ρα μου κι εκε?νους που μ' ?καναν να καθυστερ?. Οι ρ?σοι συγγραφε?ς μου στο?χισαν ?να σωρ? τιμωρ?ες.

Στις επιταγ?ς του bildungsroman, το ?ργο, χωρ?ς να αποτελε? βιογραφικo? τ?που κε?μενο, εστι?ζει στις εμπειρ?ες εκε?νες του πρωταγωνιστ? που καθορ?ζουν τη διαμ?ρφωση της πνευματικ?ς του πορε?ας, με κ?ντρο β?ρους τη μ?ηση στη γν?ση. Σε αυτ? τα πλα?σια ο Μισ?λ «ωριμ?ζει» ως ?τομο κι ως αναγν?στης, διαβ?ζοντας Ρ?σους συγγραφε?ς, ?λληνες, Γ?λλους σ?γχρονο?ς του, εκφρ?ζοντας κ?θε φορ? τις απ?ψεις του, τις ενστ?σεις π?νω στο ζ?τημα του αν οι αναγν?στες οφε?λουμε να αποφε?γουμε συγγραφε?ς που δεν υπ?ρξαν «καλο?» ?νθρωποι, απ?ψεις π?νω στην αξ?α της μαζικ?ς παραγωγ?ς στην πο?ηση.

Εξ?λλου πρ?πει κ?ποτε να κ?νεις την αρχ?, να ξανοιχτε?ς, να κ?ψεις τα ν?ματα, να προχωρ?σεις χωρ?ς τις βοηθητικ?ς ρ?δες, να π?σεις και να σπ?σεις τα μο?τρα σου, να σηκωθε?ς και να συνεχ?σεις.

Βαθι? ανθρ?πινο, ?ντονα φιλοσοφικ? κι αμιγ?ς νοσταλγικ?, το μυθιστ?ρημα του Guenassia συναρπ?ζει για την ιστορικ? του μν?μη και για την περιδι?βαση στην π?λη του Παρισιο?, την οπο?α αναδεικν?ει σε κ?θε ευκαιρ?α.

Georgina Koutrouditsou says

24 ακριβώς μ?ρες!

Στην αρχ? π?γαινα αργ?,σταθερ?, "γ?μιζα" απ? τους ?ρωες και σιγ?-σιγ? ?μπαινα στον κ?σμο τους. Ο Γκεν?σια καταφ?ρνει κ?τι το μοναδικ?:να μπλ?ξει μν?μες και ιστορ?ες σε ?να μυθιστ?ρημα ποταμ?ς,με πολλ? φιλοσοφικ? & πολιτικ? μην?ματα και κυρ?ως το μεγαλ?τερο:π?ς η Πολιτικ? μπορε? να αλλ?ξει απ? τη μια στιγμ? στην ?λλη τη ζω? πολλ?ν ανθρ?πων..που δεν επιθυμο?ν κ?τι τ?τοιο.

Μου ?ρεσε το σχ?μα "ανο?γω" το μυθιστ?ρημα με μια κηδε?α(του Σατρ)"κλε?νω" με μια κηδε?α,καθ?ς ?τσι θυμ?ζει ?τι ο θ?νατος δεν ε?ναι το τ?λος,απλ? η αρχ? για κ?τι ?λλο.

Ο κεντρικ?ς ?ρωας θα ?χει την τ?χη να συναντ?σει στα κρ?σημα χρ?νια της εφηβε?ας του ανθρ?πους που π?στεψαν στην Ουτοπ?α και προδ?θηκαν.Θα επηρεαστε? απ? αυτο?ς και οι στιγμ?ς που π?ρασε μαζ? τους θα τον συντροφε?ουν..για π?ντα.

Βιβλ?α,μουσικ?ς,σκ?κι,καφ?ς και ποτ? στα μπιστρ? του Παρισιο? και μια Γαλλ?α σε αναβρασμ?,λ?γω του πολ?μου της Αλγερ?ας,περνο?ν μπροστ? απ? τα μ?τια του αναγν?στη. ?χι δεν ε?ναι ?να γλυκαν?λατο βιβλ?ο για ρομαντικ?ς και με εικ?νες αλ? Αμελ?.

Αλλ? ε?ναι ?να βιβλ?ο που σε προβληματ?ζει:για το τι συν?βει μετ? τον Β' Π.π σε μια χ?ρα που η Δημοκρατ?α ?ταν η πρ?τη λ?ξη που κυριαρχο?σε στα πιστε?ω απ? το 1789 και μετ? και ?τσι "χρησιμοποιο?θηκε" ως λ?ξη κλειδ? για πολλο?ς που την αναζητο?σαν..

Διαβ?στε το!

Αλ?κη says

Υπ?ρξαν στιγμ?ς που ?τρεξα παρακ?τω διαβ?ζοντ?ς το, κι ?λλες που απολ?μβανα την αργ? αν?γνωστ? του. ?γινε μ?ρος της ζω?ς μου για ?να μ?να και ?ρχισε να μου λε?πει την ?δια τη στιγμ? που το ?κλεισα. Μια βδομ?δα μετ? κι ακ?μα το σκεφτ?μουν αυτ? το υπ?ροχο βιβλ?ο και χαιρ?μουν πραγματικ? που ?γινε κομμ?τι της βιβλιοθ?κης μου. Ο Γκενασι? γρ?φει με ?ναν υπ?ροχο και φυσικ? τρ?πο, ?ρεμα, θ?γοντας θ?ματα καθημεριν?, μα και ?λλα της ιστορ?ας που ?λλαξαν τον κ?σμο. Μας παροτρ?νει να ε?μαστε κι εμε?ς αισι?δοξοι, γιατ? ζο?με στην πραγματικ?τητα σε πολ? καλ?ς εποχ?ς. ?χουμε μεγ?λες ελευθερ?ες κι αν ?χουμε τις δυσκολ?ες μας ας κοιτ?ξουμε τα ?μορφα που ?χουμε σ?μερα κι ας ευχαριστο?με το Θε? γι' αυτ?. Ξεχν?με πολλ?ς φορ?ς πω? ?λλοι δεν ?χουν ο?τε αυτ?. Κ?ποτε οι ?νθρωποι δεν ε?χαν το δικα?ωμα να αγαπ?νε τον ?νθρωπ? τους. Δεν μπορο?σαν να κλ?ψουν γι' αυτ?ν αν τον ?χαναν. Δεν μπορο?σε να τους λε?ψει. Και κ?που, ακ?μα και σ?μερα, αυτ? τα πρ?γματα συμβα?νουν ακ?μα.

Διαβ?στε περισσ?τερα εδ?

Skorofido Skorofido says

Επειδ? ε?μαι στα downs μου τον τελευτα?ο καιρ? κι επειδ? δεν θ?λω να π?σω π?λι σε βιβλ?α do-it-yourself-psychology, ε?δα τ?τλο με «αθερ?πευτα αισι?δοξους» και μπ?κα... Τι στο καλ?;;;

Β?βαια, τελικ? αποδε?χθηκε, πω? το βιβλ?ο ε?ναι βιβλ?ο που μιλ?ει για την προδοσ?α... Προδοσ?α σε ?λες της τις μορφ?ς, προδοσ?α ερωτικ?, προδοσ?α φιλικ?, προδοσ?α ιδεολογικ?, η προδοσ?α, της

προδοσ?ας, ω προδοσ?α! Κι ?τσι ο τ?τλος ?ταν ?κρως προδοτικ?ς γιατ? πουθεν? δεν ε?δα καν?ναν αθερ?πευτα αισι?δοξον...

Η υπ?θεση διαδραματ?ζεται κατ? κ?ριο λ?γο στο Παρ?σι της δεκαετ?ας του 1960... Βασικ?ς ?ρωσ ?νας μικρ?ς ?ρωσ, ο Μισ?λ, 12 ετ?ν, ο οπο?ος συχν?ζει σ??να καφ? – λ?σχη ?που συχν?ζουν εκατρισμ?νοι απ? τις χ?ρες του ανατολικ? μπλοκ. ?λοι τους φυγ?δες, λατρε?ουν το σκ?κι και προσπαθο?ν να ζ?σουν στη ν?α τους πατρ?δα, αφ?νοντας π?σω τα παλι?. Απ? την ?λλη ο μικρ?ς Μισ?λ, ο οπο?ος αν και το?βλο στα μαθηματικ? (γι?αυτ? και τον λ?τρεψα), λατρε?ει τα βιβλ?α, ε?ναι ?σος στο ‘ποδοσφαιρ?κι’, ?χει να αντιμετωπ?σει τα οικογενειακ? του προβλ?ματα και τα προβλ?ματα που του επωμ?ζει ο μεγαλ?τερος του αδελφ?ς ο Φρανκ... Στο φ?ντο οι ‘πιε-νου?ρ’, οι Γ?λλοι της Αλγερ?ας και ο π?λεμος Γαλλ?ας – Αλγερ?ας για την ανεξαρτησ?α της δε?τερης... Ο συγγραφ?ας καταπι?νεται με θ?ματα πολλ? και δι?φορα και ομολογ? με τρ?πον επιτυχημ?νο: οικογενειακ?ς σχ?σεις, παιδικ? τρα?ματα, κομμουνισμ?ς, βιβλ?α και π?λι βιβλ?α, το π?ρασμα στην ενηλικ?ωση, ολ?γον θρησκε?α και ανθρ?πινες σχ?σεις....

Αυτ? που μετρ? στο βιβλ?ο δεν ε?ναι η υπ?θεση, δεν νομ?ζω πως εστι?ζει στην υπ?θεση ο Guenassia... Ε?ναι οι χαρακτ?ρες των ηρ?ων, κολλ?ει π?νω σ’αυτο?ς, ιστορ?ες εγκιβωτισμ?νες και πονεμ?νες...

Λ?τρεψα τη γραφ? του συγγραφ?α (?χει κερδ?σει κι ?να βραβε?ο Goncourt ο τ?πος), ?χει και εξωφυλλ?κι Bresson.... ?μωσ... ?μωσ... ?μωσ...

Μου ?φησε πολλ? κεν? και το?το δεν μπορ? να του το συγχωρ?σω εντελ?ς γι?αυτ? και του κ?βω και τους αν?λογους βαθμο?ς:

- Τι απ?γινε ο Φρανκ ο?ο;
- Τι απ?γινε ο παππο?ς ο?ο;
- Τι απ?γινε η Σεσ?λ ο?ο;
- Τι απ?γινε ο πατ?ρας ο?ο;
- Τι απ?γινε η Καμ?γ ο?ο; (?ντε καλ? αυτ? να φανταστο?με τι απ?γινε...)

Δηλαδ? ως αναγν?στης ?χω ?να θεματ?κι, τι απ?γιναν ?λοι αυτο? οι ?ρωες που αγαπ?σαμε και λατρ?ψαμε και μετ? εξαφαν?στηκαν ως δια μαγε?ας γιατ? τους ?φαγε η μαρμ?γκα...

Κατ? τ? ?λλα ?λα μια χαρ?, αλλ? πρ?πει να πω και πως κ?ποια στιγμ? ?χασα λ?γο και το μπο?σουλα με τα ρωσικο-ουγγρικα-τσεχοσλοβακικ? ον?ματα και δεν θυμ?μουν ποιος ?ταν ποιος...

Α! ?σχετο αλλ? δεν μπορ? να μην το πω.... Παντο? υπ?ρχει ?νας ?λληνας... και να κι εδ? ?νας κομμουνιστ?ς που διδ?σκει αρχα?α και λατινικ? σε καθολικ? σχολε?ο, ο Γρηγ?ρης ο Π?τρουλας...

Με εξ?πληξε επ?σης που μ?σα στα βιβλ?α που διαβ?ζει ο Μισ?λ, υπ?ρχουν και βιβλ?α του Καζαντζ?κη... Love it!

Μ’αυτ? και με τ??λλα

8,5/10

<http://skorofido.blogspot.gr/2016/11/...>

Maria Bikaki says

Καταρχ?ν θ?λω να ξεκιν?σω την κριτικ? μου ζητ?ντας ?να πολ? μεγ?λο συγγ?μη απ? το συγκεκριμ?νο βιβλ?ο γιατ? λ?γω πολ? σοβαρ?ν προσωπικ?ν προβλημ?των δεν του ?δειχνα π?ντα την πρ?πουσα προσοχ? και σημασ?α. Τελικ? ?μωσ υποθ?τω ?τι το εγγε?ρημα να διαβ?σω σε μια δ?σκολη στιγμ? μου βιβλ?ο με τ?τλο η λ?σχη των αθερ?πευτα αισι?δοξων κρ?νεται απολ?τως

επιτυχημένο. Σ'γούρα να απ' τα καλύτερα βιβλία που διβασα μέχρι τώρα για αυτή τη χρονιά και σ'γούρα να απ' κείνα τα βιβλία που δ'σκολα ξεθωριζούν απ' τη μνήμη σου. Χρησιμοποιή μάλιστα να απ'σπασμα απ' το ίδιο το βιβλίο που μπορείς κάτ' κάποιον τρόπο να εξηγήσει τη δ'νάμη του τουλάχιστον π'νω μου.

Η αν'γνώση έχει κάτι το μεταφυσικό. Πριν διαβείς ένα βιβλίο, μαντεύεις κατευθείαν αν θα σου αρ'σει ή όχι. Το μυρ'ζεις, το διαίσθ'νεσαι, αναρωτι'σαι αν αξίζει να του αφιερώσεις τον χρόνο σου. Είναι η α'ρατη αλχημεία των σημαδιών π'νω στο χαρτί, που εντυπώνονται στο μυαλό μας. Κάθε βιβλίο είναι ένας ζωντανός οργανισμός. Με το που βλέπουμε έναν άνθρωπο, καταλαβαίνουμε αν θα γίνει φίλος μας ή όχι.

Η λ'σχη των αθερ'πευτα αισι'δοξιών είναι ένα βιβλίοφορτωμένο με ιστορία που μόνο ένας συγγραφέας του βεληνεκού του Γκενασι' θα μπορούσε να το φωτίσει τόσο διεξοδικά και μοναδικά. Ένα ιστορικό πλαίσιο που κινείται μεταξύ 1959-1964 περίπου ιδιαίτερα ταραγμένης και κρ'σιμης για τη Γαλλία λόγω της εξέγερσης της Αλγερίας. Με φ'ντο τον π'λεμο στην Αλγερία λοιπόν γιν'μαστε μ'ρτυρες της ζωής των μελών μιας λ'σχης, λ'σχη την οποία δ'ρυσαν πολιτικοί πρ'σφυγες του ανατολικού μπλοκ. Σε αυτή τη λ'σχη μπορούσε κανείς να παρακολουθήσει ατελείωτες συζητήσεις μεταξύ των μελών, να διαπιστώσει τη μεγάλη νοσταλγία για τις πατρίδες τους και για αυτή που φ'ησαν π'σω τους χώρους την ίδια ώρα να διστάζουν να παραμενούν πιστοί στην ιδεολογία τους. Την ίδια ώρα η λ'σχη που λειτουργεί μέσα στο γαλλικό μπιστρό του balto διπείται απ' τους δικούς της κανόνες σιωπής εκτός απ' τα όθη και ιδανικά των μελών της. Στη λ'σχη η σιωπή είναι ο κανόνας. Στην πραγματικότητα, ζητούμενο δεν είναι τόσο η σιωπή, όσο η ηρεμία. Μιλούν σιγανό, με το χ'ρι στο στόμα, με πνιχτούς ψιθ'ρους και στεναγμούς. Ο όγκος λέγει τι ήταν μια συνθήκη που είχαν αποκτήσει στην «άλλη πλευρά του κόσμου», που και η παραμικρή κουβέντα μπορούσε να σε στελέει στη φυλακή ή στον τ'φο, όπου έπρεπε να φυλάγεται απ' τον καλύτερό σου φίλο, απ' τον αδελφό σου, απ' τον σκίο σου.

Κανείς μας δεν μιλάει για την οικογένειά του. Τη σκεφτόμαστε κάθε μέρα και ώρα. Δεν έχουμε καμιά ελπίδα να την ξαναδούμε. Είναι αν'φικτο, μη ρεαλιστικό, επικίνδυνο. Γι' αυτό δε λ'με κουβέντα. Την κρατάμε φυλαγμένη σε μια γωνιά του μυαλού μας. Δεν περνάει λεπτό που να μην αναρωτιόμαστε τι κάνουν η γυναίκα μου και τα παιδιά μου. Ξέρω τι κι εκείνοι με σκ'φτονται και μου είναι αβ'σταχτο.

Κεντρικός αφηγητής μας ένας αν'λικος νεαρός ο Μισ'λ ένας φανατικός λ'τρης των βιβλίων που δεν αγαπάει ιδιαίτερα το σχολείο και βρ'σκει πολλές φορές καταφύγιο στο balto όπου μπορεί να απολαύσει με τους φίλους του μερικές παρτίδες ποδοσφαίρ'κι ξεχνώντας έτσι για λίγο τις σχολικές υποχρεώσεις και κυρώως την αναταραχή μέσα στο ίδιο του το σπίτι καθώς μεγαλώνει σε ένα σπίτι που τα μέλη της οικογένειας του προ'ρχονται απ' διαφορετικούς ιδεολογικούς κόσμους και δεν είναι λ'γες οι φορές που θα κληθεί να διαλέξει πλευρά.

Ήταν λοιπόν κάποιος στιγμή θα ανακαλύψει την παρξή της λ'σχης τότε μαζί με αυτό θα βρει μια ασπόμενα οικογένεια εν' την ίδια ώρα η αγ'πη του για το διβασμα και τη λογοτεχνία μεγαλώνει και γιγαντώνεται. Μέσα απ' τις ιστορίες των φίλων του θα ανδρωθεί και θα ωριμώσει ανακαλύπτοντας νέα ιδανικά απ' ανθρώπους των οποίων τα ιδανικά μ'λλον προδ'θηκαν, ν'τρες παρ'ες που τα πτυχία τους δεν αναγνωρίζονται στη Δ'ση. Θα επηρεαστεί απ' αυτούς και οι στιγμές που ζήση μαζί τους θα μένουν για πάντα βαθιά στην ψυχή του.

Συγκ'νηση, δ'κρυα, χιούμορ, ευαισθησία εναλλάσσονται μέσα απ' ένα χορταστικό κέμενο γεμ'το βιβλία, rock 'n roll, ήρωα, μουσική. Εξελ'ξεις στην πολιτική σκακι'ρα και ένα σ'νολο ανθρώπων που θέλα σου μελαγχολές λόγω πριν να πρέπει να τους αφήσεις οριστικά απ' τα χ'ρια σου. Ένα βιβλίο για όλους τους αθερ'πευτα βιβλι'φίλους.

Μαζί με τα πιστεύω και τις ψευδαισθήσεις μας, εμάστε με το ένα π'δι στον τ'φο κι εμείς. Θα λέγες τι το συγκεντρώμένο πλ'θος ισοδυναμεί με φέση των αμαρτιών για τα όθη που γίναν στο νόμα εν'ς ιδανικού. Για τα θ'ματα, δεν θα αλλάξει τίποτα. Δεν θα υπ'ρξει καμιά συγγ'μη ή επαν'ρθωση, ούτε τάφ' με λ'ες τις τιμές. Υπ'ρχει ένα χειρ'τερο πρόγμα απ'το να κ'νεις το κακό

εν? το μ?νο που ?θελες ?ταν να κ?νεις το καλ?; Αποχαιρετο?με μια εποχ? που ?χει παρ?λθει οριστικ?. Ε?ναι δ?σκολο να ζεις σ'?να κ?σμο χωρ?ς ελπ?δα

somuchreading says

Να ?να βιβλ?ο που καταπι?νεται με αρκετ? πραγματ?κια και καταφ?ρνει, ?χι μ?νο να μην τα κ?νει σαλ?τα, αλλ? και να υποτ?ξει τις θεματικ?ς του στο ρυθμ? και την αισθητικ? που ορ?ζει ο συγγραφ?ας του.

Η Λ?σχη των Αθερ?πευτα Αισι?δοξων μιλ? για την εφηβε?α, για την απ?λεια, για την Ευρ?πη του '60, για την ποπ κουλτο?ρα της εποχ?ς, για τον κομμουνισμ?, το σκ?κι, την επαν?σταση, τις ιδεολογ?ες, αλλ? κυρ?ως μιλ? μ?σα απ? ?λα αυτ?, λιγ?κι μελαγχολικ? και με μπ?λικη δι?θεση φιλοσ?φησης, για το παρελθ?ν και τις προσωπικ?ς ουτοπ?ες.

Το κυν?γι της ουτοπ?ας στο οπο?ο οι χαρακτ?ρες του Γκενασι?, ?λοι ενδιαφ?ροντες και ξεχωριστο?, ?χουν λ?γο ? πολ? επιδοθε?, και ο τρ?πος με τον οπο?ο ο καθ?νας επιλ?γει να διαπραγματευτ? την ?ττα του, ε?ναι απ? τα στοιχε?α του μυθιστορ?ματος που με τρ?βηξαν περισσ?τερο. Το ?διο και ο τρ?πος που αφηγ?ται και κυκλ?νει τις ζω?ς των προσ?πων του ο συγγραφ?ας.

Νομ?ζω πως δικαιο?ται το 4*/5 μου, ε?ναι ?να crowd-pleaser βιβλ?ο, χωρ?ς ?μως να περν?ει και να μην ακουμπ?ει ?πως συχν? συμβα?νει με τ?τοια βιβλ?α.

Anastasia says

Η γραφ? του Jean-Michel Guenassia γοητ?ει και παρ? το γεγον?ς οτι η πλοκ? δεν βασ?ζεται σε συνεχε?ς ?ντονες ανατροπ?ς, σε κρατ? σε εγρ?γορση. Κ?τι απαρα?τητο δηλαδ? για ?να πολυσ?λιδο μυθιστ?ρημα που θα μπορο?σε ε?κολα να αποθαρρ?νει τον αναγν?στη.

Μια φαινομενικ? ?ρεμη καθημεριν?τητα, με φ?ντο το μουντ? Παρ?σι της δεκαετ?ας του '60-'70, παρ?ες, σκ?κι, ποδοσφαιρ?κι και μουσικ? υπ?κρουση ροκ εν ρολ διαταρ?σσεται ?ταν ?ρχονται στην επιφ?νεια στοιχε?α του παρελθ?ντος, μν?μες και γεγον?τα του σταλινικο? καθεστ?τος και των επιτ?σεων του, ?λα καταχωνιασμ?να στις αποσκευ?ς των μελ?ν της λ?σχης. Σε ?λη την ?κταση του μυθιστορ?ματος, απλ?ς καθημεριν?ς σκην?ς εναλλ?σονται με ?ντονες λογομαχ?ες, ανατροπ?ς και αποκαλ?ψεις για να επιστρ?ψουμε π?λι σε μ?α απλ? συν?ντηση σε ?να καφ? τον Απρ?λιο του 1980.

Παρ? το πλ?θος των ηρ?ων, πρωταγωνιστ?ς και μη, στους οπο?ους γ?νεται αναφορ? κατορθ?νεις μ?σα απ? τις τ?σο επιδ?ξειες περιγραφ?ς να φτι?ξεις μ?α εικ?να για τον καθ?να, ?να συνοπτικ? αλλ? ολοκληρωμ?νο ψυχογρ?φημα που ζωντανε?ει πρ?σωπα και χαρακτ?ρες με το π?ρασμα της κ?θε σελ?δας. ?να βιβλ?ο με κοινωνικ?ς, πολιτικ?ς και ψυχολογικ?ς προεκτ?σεις.

ΥΓ: Εγ? π?ντως, μ?λις ολοκλ?ρωσα την αν?γωση αυτο? του θηρ?ου των 709 σελ?δων γ?ρισα και ξαναδι?βασα απευθε?ας το πρ?το και εισαγωγικ? κεφ?λαιο.

Kyriaki says

Γι' αυτό το βιβλίο έχω αρκετά υψηλές προσδοκίες οι οποίες τελικά ικανοποιήθηκαν εν μέρη.....

Στην αρχή ήταν αρκετά αργή...δεν με κοράζε, ούτε βαρύνουν, αλλά δεν συνβαίνει και τ'ποτα αρκετά ενδιαφέρον και για να πω την αλήθεια ήρχισα να απογοητευομαι λίγο...

Απ' τη μέση όμως περπου και μετ' απ'κτησε να μεγαλύτερο ενδιαφέρον και ήρχισε να κλβει ήρες απ' τον ήπνο μου. Ναι συνήχισε να είναι αργή, αλλά ήχι ακριβής φλόαρο...ήταν λίγο σαν να κνεις μια ευχρήστη βήλα στο ήρκο, περπατντας αργή και χαζεόντας...

ήταν συνειδητοποίησα ήτι μου ήμεναν 100 σελίδες ακμα στεναχωρήκα λίγο που τελέωνε... Το έχω συνηθείσει...έχω συνηθείσει τον Μισήλ να μου αφήγεται την ιστορία του, για τη ζωή του, για την οικογένεια του, τη Λήση, τους φίλους του, τις αποτυχήες και τις επιτυχήες του, τα μυστικά του...

Πριν καν το τελείσω μου ήλειπαν ήδη ο Μισήλ, ο Σήσα, ο ήγκορ, ο Λόνιντ και τα υπήλοιπα μέλη της Λήσης!

Αλλά ήχω κι να παρπονο για το τήλος: δεν ήθαμε ποτ' τι συνήβη μετ'...πής ήταν η ζωή του Μισήλ τα χρνήια που ακολοήθησαν; Τι απήγινε η Σεσήλ; η Κμήγ; ο Φρανκ; Τελείνοντας το βιβλίο ξαναδιήβασα το ήρτο κεφλόαιο ήπως και βρω καμή κρυμμήνη πληροφορία για το τι συνήβη αλλά...τ'ποτα...

Υπήρχουν κακήφημες συνοικήες που είναι καλύτερο να τις αποφεήγεις, γιατί σου θυμζουν το παρελθόν σου. Νομζεις ήτι το ήχεις ξεχήσει επειδή δεν το σκήφτεσαι, ήμως αυτό επανήρχεται με την ήρτη ευκαιρία.

-Πήπει να περσατε δήσκολα, του έπε ο ήγκορ.

-Το ήδιο κι εσεής.

-Αυτό που μετρήει είναι ήτι εμάστε ζωντανοή, ήτσι δεν είναι;

-Ναι, ήπει να σκεφτήμαστε το ήλλον.

-Αν δεν εμάστε εμεής αισιήδοξοι, τήτε ποιος θα είναι;

Υπήρχουν βιβλήα που θα ήπρεπε να απαγορεήεται να τα διαβήσεις πολή μικρής. Που έτε τα προσπερνής έτε απλής τα διατρήχεις. Το ήδιο ισχήει και για μερικής ταινήες. Θα ήπρεπε να συνοδεήονται απ' μια ετικήτα που να γρήφει: δεήτε το ή διαβήστε το, αφοή ήρτα ήχετε ζήσει.

B.R.A.CE 2018: ήνα βιβλίο που με κήποιο ήρπο συνδήεται με ήνα κτήριο

Nikoleta says

Αν με ήωτήσε κανεής πιο είναι το ήμα το βιβλήου "Η λήση των αθερπεντα αισιήδοξων", θα ήπαιρνα τον χρνήο μου να σκεφτή την απήντηση κ ήπιθανήτατα αυτό να ήταν το «Λήο απ' ήλα». Αυτό το βιβλίο μιλήει για μεγήλα ήματα ήπως η ιστορία, ο ήλεμος, η πολιτική, για καθημερινή ήπως η οικογένεια, ο ήρωτας και ο χωρισμής και για ήματα καρδής ήπως η φίλή, η ήθική και η

μετ'νοια.

Επ'σης τι να πω για το ε?ρος των γν?σεων του συγγραφ?α; Στο βιβλ?ο παρελα?νουν ?λες οι γνωστ?ς τ?χνες δ?νοντας μεγ?λη ?μφαση στην πεζογραφ?α, την πο?ηση και φυσικ? τον κινηματογρ?φο, ε?χα ?να μπλοκ?κι δ?πλα μου και κ?θε λ?γο και λιγ?κι σταματο?σα την αν?γνωση για να σημει?σω τ?τλους...

?σον αφορ? την ιστορ?α, ε?ναι γλυκι?, νοσταλγικ?, συγκινητικ?, με μικρ?ς ν?τες ?μορφου χιο?μορ και πολλ?ς πολλ?ς ?ξυπνες ατ?κες.

Τους χαρακτ?ρες τους αγ?πησα, συγκεκριμ?να απ?κτησα μια ιδια?τερη αδυναμ?α σε ?λα τα μ?λη της σκακιστικ?ς λ?σχης. Τα κεφ?λαια που αφορο?σαν την ζω? τους ?γιναν τα αγαπημ?να μου σημει?α στο βιβλ?ο.

Η πλοκ? ε?ναι περ?τεχνα δομημ?νη, αν και θα ?θελα λιγ?κι μ?νο περισσ?τερη ?νταση. Αναφ?ρω αυτ? για την ?νταση, γιατ? το βιβλ?ο ε?ναι μεγ?λο και δοσμ?νο με μ?α ?συχη, να πω, ?ρεμη αφ?γηση. Κ?που προς την μ?ση αν και μου ?ρεσε πολ?, μου ?λειψαν οι μικρ?ς συναισθηματικ?ς κορυφ?σεις, αλλ? η συναισθηματικ? κορ?φωση ?ρθε μ?νο στο τ?λος και το βιβλ?ο ειναι αρκετ? μεγ?λο για να δ?νει μ?νο μ?α... Αυτ? ?μωσ ε?ναι κ?τι μικρ?, ?λα τα υπ?λοιπα που ?χει να προσφ?ρει ως αν?γνωσμα ε?ναι πολλ? και σπουδαι?τερης σημασ?ας.

«Μ?χρι που μπορε? να φτ?σει κανε?ς προκειμ?νου να κ?νει τους ανθρ?πους ευτυχισμ?νους παρ? την θ?ληση τους;»

σελ. 113.

4,5/5 αστερ?κια

Thodoris Fotoglou says

4+

Το συγκεκριμ?νο βιβλίο το ειχα αγορ?σει στις 6/12/2012.Ηταν η μ?ρα που εγινε η επ?σημη παρουσ?αση του βιβλίου με τον ?διο το Guenassia.Το κ?ντρο ?ταν απροσπ?λαστο και ?ρημο λ?γω σοβαρ?ν επεισοδ?ων(επ?τειος θαν?του του Α.Γρηγοροπουλου).Ετσι ?ταν ζ?τημα να βρεθηκαμε 20 ?τομα στην παρουσ?αση.Εκτοτε το βιβλίο παρ?μεινε στην βιβλιοθ?κη μου και για αδιευκρ?νιστο λογο αν?βαλα την αναγνωση του.Ως που τον τελευταίο καιρ? τα θετικ? σχ?λια ?λων σας με παρακ?νησαν να το ξεκιν?σω.Στην αρχ? ειχα αν?μεικτα συναισθ?ματα εως ?του Guenassia συνθ?τει το παζλ των ηρ?ων και το ενδιαφ?ρον κορυφ?νεται.Οι ?ρωες της λ?σχης χωρις πατρ?δα προδομ?νοι απο τα ?δια ιδανικ? τους και ο αφηγητ?ς της λ?σχης ο μικρ?ς Μισ?λ που βαδιζει απ?τομα προς την ενηλικ?ωση.και το σασπ?νς να κορυφ?νεται με το μυστικ? που κρατο?ν τα μ?λη της λ?σχης και ενα τ?λος βαθια ανθρ?πινο.

Spirou says

?να απ? τα καλ?τερα βιβλ?α που δι?βασα τα τελευτα?α χρ?νια. Το λ?τρεψα! Η βιβλιοκριτικ? μου σε β?ντεο: <http://www.youtube.com/watch?v=9M1732...>

Vera Pns says

Ε?χα πολ? καιρ? να φτ?σω στο τ?λος εν?ς βιβλ?ου και να ε?μαι τ?σο στεναχωρημ?νη που δεν ?χει ?λλο να διαβ?σω. Πραγματικ? δεν ξ?ρω τι να πω γι' αυτ? το βιβλ?ο και πως να αποτυπ?σω το πως ?νωθα καθ' ?λη την αν?γνωσ? του. Ας π?ρω ?μως τα πρ?γματα απ? την αρχ?. Αγ?ρασα το βιβλ?ο π?ρυσι ?χοντας ακο?σει πολ? καλ? λ?για και ?ποια κριτικ? δι?βαζα ?ταν θετικ?. Αυτ? ακριβ?ς ?ταν και το πρ?βλημ? μου. Οι προσδοκ?ες μου ?ταν υψηλ?ς και ε?χα το φ?βο μ?πως εγ? δεν το βρω τ?σο καλ? ?σο ?λοι μου ?λεγαν. ?τσι κ?θε φορ? που το ξεκινο?σα το ?φηνα μετ? απ? μερικ?ς σελ?δες στην ?κρη και ?λεγα ?τι δεν ?ταν ακ?μη η ?ρα του. Μ?χρι πρ?σφατα που αποφ?σισα να γνωρ?σω και να μαγευτ? απ? τη λ?σχη των αθερ?πευτα αισι?δοξων. ?να βιβλ?ο που καταπι?νεται με πολλ? θ?ματα χωρ?ς να κουρ?ζει. Η δεκαετ?α του '60, η επαν?σταση, οι ιδεολογ?ες, ο ?ρωτας, οι φιλ?ες, το σκ?κι, τα ιδανικ? περιγρ?φονται με ?ναν τρ?πο τ?σο απλ? αλλ? παρ?λληλα αριστοτεχνικ?. Ε?χα καιρ? να προσκολληθ? με τ?σο ενδιαφ?ρον σε ?να βιβλ?ο. ?σο για τους ?ρωες του βιβλ?ου δεν ?χω πραγματικ? λ?για. ?λοι για κ?ποιο λ?γο θα μου μενουν αξ?χαστοι. Χαρακτ?ρες που ζουν με τις συν?πειες των πρ?ξεν τους και παραμ?νουν αθερ?πευτα αισι?δοξοι. Συγκινητικ? σε πολλ? σημε?α. Απλ? απολαυστικ?. ?να δυνατ? βιβλ?ο που σκιαγραφε? τη Γαλλ?α της δεκαετ?ας του ?60 απ? την πλευρ? των μεταναστ?ν και των προσφ?γων. Το συνιστ? ανεπιφ?λακτα και ζηλε?ω ?ποιον θα ?χει την ευκαιρ?α να γνωρ?σει εξαρχ?ς την λ?σχη των αθερ?πευτα αισι?δοξων στο π?σω δωμ?τιο του Balto και να ανακαλ?ψει τις ιστορ?ες των ηρ?ων.

Gear?id says

Just brilliant!!

I almost didn't buy this book as i thought it was too big and probably complex to read on holiday.

It took two trips to the book shop before I finally bought it and on the second visit I finally bought it when the lady in the bookshop told me it is really a great read!!!

And she was absolutely right!

I just couldn't put this book down once I had started.

It just got more and more interesting the further I got into it.It had everything i like in a good story.

Great characters,characters who talk about books,real characters from history interwoven in the story.

The whole period of history that the story relates to was just really fascinating.

After reading this book i have come away with about five new authors I want to check out and a whole period of Soviet history I really want to know more about.

My review doesn't do it justice at all really!

All I can say is i highly recommend this book!

Yiota Misiou says

"Μαζ? με τα πιστε?ω και τις ψευδαισθ?σεις μας, ε?μαστε με το ?να π?δι στον τ?φο κι εμε?ς. Θα ?λεγες ?τι το συγκεντρωμ?νο πλ?θος ισοδυναμε? με ?φηση των αμαρτι?ν για τα λ?θη που ?γιναν στο ?νομα εν?ς ιδανικο?. Για τα θ?ματα, δεν θα αλλ?ξει τ?ποτα. Δεν θα υπ?ρξει καμι? συγγ?μη ? επαν?ρθωση, ο?τε ταφ? με ?λες τις τιμ?ς. Υπ?ρχει ?ραγε χειρ?τερο πρ?γμα απ'το να κ?νεις το κακ? εν? το μ?νο που ?θελες ?ταν να κ?νεις το καλ?; Αποχαιρετο?με μια εποχ? που ?χει παρ?λθει οριστικ?. Ε?ναι δ?σκολο να ζεις σ'?να κ?σμο χωρ?ς ελπ?δα."

Μερικ? βιβλ?α απλ? σου φων?ζουν να τα διαβ?σεις. Αυτ? ?γινε και με το συγκεκριμ?νο. Μου το πρ?τεινε ?νας φ?λος (Ν?κο ευχαριστ?)ως το καλ?τερο βιβλ?ο που δι?βασε αυτ? τη χρονι? και δεν ?χω να πω τ?ποτα περισσ?τερο, απ? το να συμφων?σω απ?λυτα μαζ? του. Βιβλ?ο με τ?τοιο τ?τλο, εξ?φυλλο και π?νω απ? ?λα περιεχ?μενο δεν το αφ?νεις!
?ρθε η σειρ? μου λοιπ?ν να πω: ?να απ? τα καλ?τερα βιβλ?α που δι?βασα φ?τος!!!
Υπ?ροχο, κυλ?ει σαν νερ?κι. ?να βιβλ?ο που αξ?ζει να διαβαστε?.

Stratos says

ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ!

Το τ?λειωσα ακο?γοντας "Ρωμα?ος και Ιουλι?τα" του Προκ?φιεφ (?σοι το ?χουν διαβ?σει καταλαβα?νουν...)

Μια γενι?, μια εποχ? που περιπλαν?θηκε στα δ?σκολα μεταπολεμικ? χρ?νια της Ευρ?πης. Δυτικ?ς και Ανατολικ?ς. Η περιδ?νηση της σε καταστ?σεις τραγικ?ς σφυρηλ?τησαν χαρακτ?ρες, σχ?σεις, δημιουργ?ντας ?να κρ?μα Ευρωπα?ου πολ?τη με βο?ληση που ?θελε να ξεφ?γει απ? το αυταρχισμ? της γκρι εποχ?ς. Απαιτο?σε ?ναν ?λλο κ?σμο. Μια πικραμ?νη γενι? που ?μως θεμελ?ωσε μ?σα απ? την β?αιη ωρ?μανση της, τους ελε?θερους λαο?ς της Ενωμ?νης Ευρ?πης...

Και ολοκληρ?νοντας το βιβλ?ο με μια πικρ?δα μ?σα σου, καταλ?γεις στα λ?για εν?ς ?ρωα της ΛΕΞΧΗΣ: "Η μν?μη ε?ναι το μ?νο που αξ?ζει. Τα υπ?λοιπα ε?ναι σκ?νη που την πα?ρνει ο ?νεμος!"

Vaso says

Το συγκεκριμ?νο βιβλ?ο ?χει ως β?ση του τον νεαρ? Μισ?λ και τη Γαλλ?α. Μια Γαλλ?α στην οπο?α ?χουν καταφ?γει ζητ?ντας πολιτικ? ?συλο Ρ?σοι, Ο?γγροι, Πολωνο?, Γερμανο? κτλ.

Ο Μισ?λ, περν?ει μεγ?λο μ?ρος απο τα χρ?νια της εφηβε?ας του στη Λ?σχη, γνωρ?ζοντας ενδιαφ?ροντες ανθρ?πους και τις ιστορ?ες τους. Επ?σης μαθα?νει μετ? βασ?νων και κ?πων να πα?ζει σκ?κι, που ε?ναι το σημε?ο αναφορ?ς των μελ?ν της. Με το σκ?κι, τη λ?σχη και τις αναμν?σεις των μελ?ν της, παρακολουθο?με την πορε?α του προς την ενηλικ?ωση..

Η γραφ? ε?ναι στρωτ?, ? ιστορ?α κυλ?ει γρ?γορα και περι?χει πολλα και διαφορα στοιχε?α, οπως τη μεταπολεμικ? Γαλλ?α, μια οικογ?νεια με τα προβλ?ματα της, τη φιλ?α, την πολιτικ?, τα π?θη, την προδοσ?α, τον ?ρωτα κτλ.

Απ?λαυσα την αν?γνωσ? του...

Chris_P says

Jean-Michel Guenassia – The Incurable Optimists Club

Optimism is often considered a cure to sadness. The infallible key to happiness and well-being. Well, I think that's hardly the case. Whereas pessimism keeps a person locked in a permanent state of catatonic misery, optimism provides you -and that's not a random choice of verb- with a fierce melancholy that's more heartbreaking than watching your favorite team lose the finals to their biggest rivals. Optimism is the evening breeze that blows on a summer day and it's the burning heat that sweeps the land at noon. It's the NO that life screams at you, whose destructive power can be experienced only if you're a breathing, dreaming human being. Pessimism is comfortable. Optimism is the opposite.

The Incurable Optimists Club begins and ends with a funeral. Not the same one, of course, but two very different ones. In between, there is innocence, malice, books, childhood, adolescence, books, broken promises, broken homes, books, chess, revolution, books, photography, music, Russians, exile, books, movies, dreams, friendship, love, romance, hate, grudge, books, life, death, cookies and books. Although it's really hard to put down, be warned, there's an intense, lurking quality permeating the book, that creeps inside you without you realizing it, and messes around with all it finds there. If it wasn't a book, it would be the scarring moment when you hold the person you love -summer breeze and all-, feeling the ultimate content and acknowledging the ruthless certainty that it's only a moment and, as is the case with all moments, it will pass and there's nothing you can do about it. Simply put, it's the very proof that there's nothing painless about being an optimist.

Erato says

Δεν θα μπορο?σε να ?χει ξεκιν?σει καλ?τερα η αναγνωστικ? χρ?νια. Το βιβλ?ο αυτο αποτελε? τον ορισμ? της λογοτεχν?ας για μ?να. Ολοκληρωμ?νοι και βαθι? μελετημ?νοι χαρακτη?ρες, ρ?ουσα γραφ?, ατμ?σφαιρα που σε παρασ?ρνει, ιδια?τερη πλοκ? και μια αποκ?λυψη στο τ?λος για να κορυφωθε? η αναγνωστικ? εμπειρ?α. Αξ?ζει να σημειωθε? επισης ?τι φα?νεται η εξαιρετικ? δουλει? που ?χει γ?νει στη μετ?φραση. Πραγματικ? η αν?γνωση της Λεσχης ε?ναι μια ?κρως απολαυστικ? διαδικασ?α. Συστ?νεται ανεπιφ?λακτα στους π?ντες και ιδια?τερα σε ?σους εχουν π?θει αναγνωστικ? μπλοκ γιατ? θα τους θυμ?σει την ομορφι? της αν?γνωσης.
